

DANSK UNIMA

NYHEDSBREV

FEBRUAR 2005

ISSN NR.: 1396 3406

INDHOLD:

2

UNIMA-info

3

Hans Hartvich Madsen: Klumme

4

Peter Jankovic: Dansk UNIMA - hvor står vi, og hvor skal vi hen?

5

Ida Hamre: 2. opfølgning på konference jan. 2004

5

Edmond Debouny: Marionetten, et pædagogisk værktøj

8

Paul Kaborée: Marionetten i skole og uddannelse

10

Referat af bestyrelsesmøde d. 8. december 2004

11

Nyt fra medlemmerne

12

Repertoire Nyt

Dansk Unima

Bemærk: Ny adresse:

c/o Thy Teater
Fyrvej 104
7730 Hanstholm
Tlf.: 97 96 01 00 · Fax: 97 96 01 02
thy@thyteater.dk

Medlem af Dansk Unima

Medlem bliver du ved at kontakte os på ovenstående adresse.

Medlemsskabet løber fra januar til december. Melder du dig ind midt i året modtager du de nyhedsbreve, der er udsendt i løbet af året.

Kontingent

Kontingentet er p.t.:
400 kr. for teatre og institutioner
200 kr. for enkelt-medlemmer – dog:
100 kr. for studerende.

Dansk Unimas bestyrelse:

Formand, Internationalt Rådsmedlem:

Hans Hartvich-Madsen

Thy Teater
Fyrvej 104
7730 Hanstholm
Tlf.: 97 96 01 00 · Fax: 97 96 01 02
thy@thyteater.dk

Internationalt Rådsmedlem:

Ida Hamre

Biskop Monradsvej 29
2830 Virum
Tlf.: 45 85 42 99 · Fax: 45 85 42 99
ida.hamre@mail.dk
www.fagforfatter.dk

Internationalt rådsmedlem:

Lilo Skaarup

Strandgade 26, 3.
1401 København K
Tlf.: 32 54 11 91
E mail: liloskaarup@posttele.dk

Næstformand:

Peter Jankovic

Teatret Lampe
Nørrebrogade 5c, 2.
2200 København N
Tlf. 35 36 19 47 · Fax: 35 36 10 04
mail@teatret-lampe.dk

Janne Kjærsgaard

Heksen/Børne- og dukketeaterværksted
Hillerødgade 85 st. h.
2200 København N
Tlf.: 23 29 29 94
Mobil: 23 29 29 94
heks5@yahoo.dk
www.heksenshule.dk

Svend E Kristensen

Mediet og Masken
Nordbanegade 26, 1.th.
2200 København N
Tlf. 35 82 02 96
medietogmasken@mail.dk

Charlotte Bisted Olsen

Jellingegade 7, 4.tv
2100 København Ø
Tlf.: 20 89 03 87
olsenbc@yahoo.dk

Suppleant, kasserer, WEB Master:

Sune Aske Jørgensen

Thorsagervej 42
3230 Græsted
Tlf.: 48 31 91 17
Mobil: 22 33 39 11
saj@unima.dk

Suppleant:

Hanne Kusk

Lerpyttervej 43
7700 Thisted
Tlf.: 97 98 53 36
hanne.kusk@viborgsem.dk

Næste nyhedsbrev!

planlægges udsendt **medio juni 2005**.
Deadline for indsendelse af materiale hertil er:

20. maj!

ADRESSEN ER STADIG PeterJ@unima.dk

Oplysninger, der ønskes medtaget under **Repertoire Nyt** tilsendes os på mail eller diskette.
Kontakt os for at få tilsendt skema!

Klumme

Jeg har valgt at bringe det neden for stående, da UNIMA er en UNESCO organisation og Danmark har ratificeret UNESCO-aftalen.

Med venlig hilsen

Hans Hartvich-Madsen

BEKENDTGØRELSE OM KONVENTION OM DE FORENEDE NATIONERS ORGANISATION FOR UDDANNELSE, VIDENSKAB OG KULTUR (UNESCO)

Gældende BEK nr 35 af 14/06/1960 . Bekendtgjort i Lovtidende C.

I forbindelse med udenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 19 af 18. december 1946, Lovtidende C, om Danmarks ratifikation af overenskomst af 16. november 1945, om De forenede Nationers Organisation for undervisningsmæssige, videnskabelige og kulturelle Spørgsmål, bringes det herved til almindelig kundskab, at konventionen i henhold til art. XIII er ændret ved beslutninger af organisationens 2., 3., 4., 5., 7., 8., 9. og 10. generalforsamling og nu har følgende ordlyd (ændringerne trykt med kursiv):

Konvention om De forenede Nationers Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur.

Regeringerne i de i denne konvention deltagende stater erklærer herved på deres folks vegne,

at eftersom krige begynder i menneskets sind, må forsvaret for freden ligeledes opbygges i menneskets sind,

at uvidenhed om andre folkeslags skikke og levevis gennem hele menneskehedens historie har ligget til grund for den mistillid og mistro folkene imellem, som har været skyld i, at deres indbyrdes uoverensstemmelser alt for ofte har udviklet sig til krig.

at den store og frygtelige krig, der nu er endt, var en krig muliggjort ved fornægtelse af de demokratiske grundsætninger om menneskers værdighed, ligeberettigelse og gensidige respekt og ved i stedet, under udnyttelse af uvidenhed og fordomme, at udbrede læren om menneskers og racers ulighed,

at en vid udbredelse af kultur og opdragelse af menneskeheden til retfærdighed, frihed og fred er en ubetinget forudsætning for menneskets værdighed og udgør en hellig pligt, som alle nationer må opfylde i en ånd af gensidig hjælpsomhed og hensyntagen, og

at en fred, der udelukkende hvilede på politiske og økonomiske aftaler mellem regeringer ikke ville kunne opnå enstemmig, varig og oprigtig tilslutning fra verdens folk, og at freden derfor, hvis den ikke skal glippe, må opbygges på menneskehedens intellektuelle og moralske samfølelse.

Af disse grunde er de i denne konvention deltagende stater, som ønsker at sikre fuldstændig og ligelig adgang til uddannelse for alle, fri søgen efter objektiv sandhed og fri udveksling af tanker og viden, enige om og besluttede på at udvikle og udbygge midlerne til samkvem mellem deres folk og at anvende disse midler til indbyrdes forståelse og en sandere og mere fyldestgørende viden om hverandres levevis.

Følgelig opretter de herved De forenede Nationers Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur i det øjemed gennem folkenes samarbejde på uddannelsens, videnskabens og kulturens områder at virke til fremme af international fred og menneskehedens fælles velfærd, med hvilke formål for øje De forenede Nationer blev oprettet, og som forkyndes i disses pagt.

Artikel I.

Formål og opgaver.

1. Organisationens formål er at bidrage til fred og sikkerhed ved fremme af samarbejde mellem nationerne gennem uddannelse, videnskab og kultur i det øjemed at fremme den almindelige respekt for retfærdighed, for lov og ret, for menneskerettighederne og for de fundamentale frihedsrettigheder, som ved De forenede Nationers pagt er bekræftet for alverdens folk uanset forskelle i henseende til race, køn, sprog eller religion.

2. Tilvirkeliggørelse af dette formål vil organisationen:

- a) deltage i bestræbelserne for at udvikle folkenes indbyrdes kendskab til og forståelse af hverandre, under anvendelse af alle for almenheden egnede meddelelsesmidler, og i dette øjemed foreslå sådanne mellemfolkelige aftaler, som måtte være nødvendige til fremme af den frie udbredelse af tanker gennem ord og billeder;
- b) give nye tilskyndelser til folkeoplysning og kulturudbredelse ved samarbejde med medlemmer efter deres anmodning til fremme af udviklingen på uddannelsens område,

ved iværksættelse af samarbejde nationerne imellem til fremme af det ideal, som består i lige adgang til uddannelse uanset forskelle i henseende til race, køn, økonomisk eller social stilling,

ved forslag om uddannelsesformer, der er bedst egnede til at forberede alverdens børn til det ansvar, som friheden indebærer;

- c) virke for kundskabs bevarelse, forøgelse og udbredelse ved at sikre forvaringen og beskyttelsen af den arv i form af bøger, kunstværker og mindesmærker af historisk og videnskabelig betydning, som findes i verden, samt ved at foreslå vedkommende nationer de nødvendige mellemfolkelige overenskomster;

ved at anspore til samarbejde mellem nationerne på alle åndslivets områder, herunder international udveksling af personer, der virker inden for uddannelse,

videnskab og kultur, samt udveksling af publikationer, genstande af kunstnerisk og videnskabelig interesse og andet oplysningsmateriale;

ved at sætte sådanne former for internationalt samarbejde i gang, som anses egnet til at give folk i alle lande adgang til det i ethvert andet land trykte og offentliggjorte materiale.

3. I det øjemed at opretholde uafhængigheden, helheden og den frugtbare mangfoldighed i medlemsstaternes kulturer og uddannelsessystemer er det organisationen forbudt at gribe ind i anliggender, der i det væsentlige henhører under medlemsstaternes egen jurisdiktion.

Dansk UNIMA - hvor står vi, og hvor skal vi hen?

Af Peter Jankovic

Hvordan tegner fremtiden sig for dukke- og animationsteatret i Danmark? Og hvilken rolle skal Dansk UNIMA spille i de kommende år? Nogle vil måske mene, at nutiden ser nedslående ud. Vi mangler stadig en statsanerkendt uddannelse for dukkemagere og dukkeførere, og området kan ved et første blik synes underprioriteret hos Kulturministeriet og/eller Kunstrådet - for hvor hører denne teaterform egentlig til? Dansk UNIMAs medlemmer er en broget flok: professionelle udøvere, ihærdige amatører, lærere, pædagoger, forskere, enkeltpersoner, børne- og/eller voksenteatre, ældre garvede folk og unge entusiaster i én stor pærevælling. Hvornår er animationsteater kunst, hvornår er det pædagogik, og hvor går grænsen mellem amatøren og den professionelle? UNIMA er fyldt med sådanne gråzoner. Det kan være svært at finde fælles fodslag, bare omkring hvorvidt vi arbejder med "dukke", "figurer" eller "animation", og vi kan nemt føle os marginaliserede i denne specielle interesse for dukker og objekter som udtryksmiddel.

Dansk UNIMA udgør en slags fællesnævner for alle disse forskelligheder, et fagligt, kunstnerisk og socialt mødested for medlemmerne til gensidig udvikling og inspiration. Efter min mening sker der nu ganske meget positivt på området, på trods af at pengene langt fra rækker til at realisere drømmene, og at den politiske vilje til at hjælpe animationskunsten videre kan være svær og nogle gange helt umulig at få øje på. Men sådan er det nu engang - der er ikke mange stemmer i kulturen, og slet ikke i teater, hvilket den nyligt overståede valgkamp jo også tydeligt har vist. Det er derfor glædeligt at konstatere, at vi trods alt har en spændende ny generation af unge professionelle udøvere, der er i gang med at udvikle deres eget kunstneriske udtryk, og som tager nye initiativer både inden for animationsteater for børn og for voksne.

En af de problematikker, vi senest har diskuteret i Dansk UNIMA, er hvorvidt det er en fordel eller en ulempe at så relativt mange dukke- og animationsforestillinger henvender sig til børn. Giver det kunstarten et ry for at være "barnlig" og derfor mindre "seriøs" i offentlighedens øjne? Og er vi derfor nødt til særligt at promotere dukke- og animationsteater for voksne for at skabe øget respekt

om kunstarten i Danmark? Det mener jeg ikke nødvendigvis. At producere kunst af god kvalitet for børn er ikke "useriøs", tværtimod. Børn bliver i stigende grad respekteret som et fuldstændigt ligeværdigt teaterpublikum, bl.a. takket være de rejsende og opsøgende børneteaters 35-årige virke her i landet. Det eneste vi som professionelle kan og skal gøre, er efter bedste evne at forsøge skabe fremragende, skønne, og spændende forestillinger - uanset målgruppe - hver gang! Og det er ikke så let endda...teater er faktisk noget af det sværeste at give sig i kast med at lave, men utroligt givende når det en sjælden gang i mellem lykkes.

Når teater for børn er bedst, henvender det sig både til børn og deres voksne - selvom tematisk indhold og fremstillingsform naturligvis ikke kan være ens for treårige og teenagere. Og dansk børneteater har et generelt meget højt niveau, der kvalitetsmæssigt sagtens lader sig måle med teater for voksne. Det professionelle teater for børn i Danmark, og ikke mindst animationsteateret for børn, nyder stor respekt både herhjemme og internationalt. Indtil videre prioriteres området med omkring 25% af teatermidlerne under Fagudvalget for Teater, hvoraf en ikke uvæsentlig del også er tildelt teatre der producerer dukke- og animationsforestillinger, heriblandt flere medlemmer af Dansk UNIMA. Herudover opnår mange andre dukke- og animationsteatre refusionsgodkendelse, og har så mulighed for at deltage i den årlige Børne- og Ungdomsteaterfestival. I år er der ydet støtte et par spændende nye tiltag inden for animationsteatret via en særlig pulje til scenekunstnerisk udvikling. Et lille fingerpeg til andre om at det betaler sig at være stædig i troen på denne kunstart, og på at dukke- og animationsteater ved sin blotte natur stadig har uanede muligheder for at bryde grænser mellem kunstarterne og indgå i nye, eksperimenterende og tværkunstneriske kontekster. Næste ansøgningsfrist er til orientering 1. april 2005...

Hvis dukke- og animationsteatret mangler et voksent publikum hænger det efter min mening mere sammen med, at der simpelthen ikke produceres tilstrækkeligt mange professionelle forestillinger for voksne. Og det har naturligvis sine årsager, der bl.a. ligger i meget vanskelige produktionsvilkår. Thy Teater har dog gjort det med succes "against all odds" igennem en årrække, og forhåbentligt vil fremtiden bringe endnu flere projekter - det kræver simpelthen at flere animationskunstnere brænder for at kaste sig ud i det, og måske i større grad søge at udvikle samarbejder med det "normale" voksenteater. Dansk UNIMA kan forhåbentligt også spille en rolle, idet vi igennem vore internationale aktiviteter kan formidle kontakter til

inspirerende voksenforestillinger fra hele verden.

Det er vigtigt at huske på, at det fællesskab omkring animationsteatret, vi oplever i Dansk UNIMA, også rækker langt ud over landets grænser. UNIMA er en verdensomspændende organisation med et omfattende internationalt netværk, som vi er en aktiv del af. Det internationale arbejde har høj prioritet hos tidens politikere, og der skal vi også i UNIMA kende vores besøgstid. Dukke- og animationsteaterfestivaler i bl.a. Silkeborg, Tåstrup, Hanstholm, Bornholm, samt nyere skud som Frie Fugle i København kan være med til at fremme den internationale udveksling. Men EU's gradvise udvidelse ser jeg også spændende muligheder for øget samarbejde med dukke- og animationsfolk i de nye medlemslande, hvoraf mange har store og stolte traditioner inden for netop denne kunstart.

Som nævnt favner Dansk UNIMA vidt og bredt, og det handler derfor ikke kun om den professionelle kunst, men også om hele kulturen omkring kunstarten i bred forstand, som den f.eks. udfoldes blandt vores mange dedikerede og dygtige amatører, der i deres fritid er med til at holde kunsten i live, og skaber nye figurer og forestillinger hvert år. Inden for den pædagogiske forskning i animationsteater er Danmark også et foregangsland på flere fronter, og der gøres en stor indsats fra Dansk UNIMAs side for at argumentere for, at animationskunst har et unikt læringspotentiale, idet den bygger bro imellem en række skolefag, f.eks. billedkunst, musik, drama og dansk, og således giver mulighed for læring på mange niveauer lige fra børnehave til folkeskolens afgangsklasser. Det kræver naturligvis særlige kompetencer hos lærere og pædagoger. Animationslinien på Thisted Pædagogseminarium går nu ind i sit andet år, og er et pionerprojekt i denne retning. Det danske initiativ er igen en gren af en større international indsats gennem verdensorganisationens udvalg "Puppets in Education".

Et helt nyt nationalt tiltag fra Kunstrådet er etableringen i 2004 af den såkaldte Huskunstnerordning, der giver skoler og institutioner mulighed for at ansætte kunstnere i kortere eller længere perioder, med løntilskud fra staten. Man vil herigennem forsøge at fremme "kunsten i børns hverdag", og åbner således op for at man som f.eks. dukke- og animationskunstner (professionel, vel at mærke, idet man skal ansøge og godkendes) kan undervise eller på anden måde indgå i samarbejde med skoler og institutioner omkring at give børnene indsigt og erfaringer i animationsteater. Jeg kunne da håbe på, at nogle af vore medlemmer fik lyst til og mulighed for at gøre brug af denne ordning, der endnu er i sin begyndelsesfase, og som vi derfor kan være med til at forme i de kommende år, hvis vi udnytter muligheden. Næste ansøgningsfrist hertil er 15. april 2005.

Jeg har forsøgt at ridse et situationsbillede op af situationen for Dansk UNIMA her og nu, som jeg ser det, samt give nogle fingerpeg om udviklingsmuligheder for fremtiden - der er en masse, jeg ikke har nævnt, f.eks. en stigende brug af animationsteater på hospitalernes børneafdelinger til at give syge børn nogle gode oplevelser i hverdagen, samarbejdet med filmens verden om nye genrer i animationsfilm, o.s.v. - men jeg håber, det fremgår, at jeg er fortrøstningsfuld med hensyn til foreningens fremtid. Det er jo ganske vist, at animationsteatret i sig selv er en "synergetisk" kunstart. Jeg tror, vi i endnu større udstrækning skal

søge at skabe synergi med områder traditionelt uden for dansk dukke- og animationsteater i både faglig og geografisk forstand, og blive endnu bedre til at formidle, hvad animationsteater kan tilbyde på mange forskellige niveauer. Så vil Dansk UNIMA efterhånden bevæge sig ud af gråzonerne og komme længere frem i lyset.

2. opfølgning på konferencen i januar 2004 på Danmarks Pædagogiske Universitet

v. Ida Hamre

Vi lovede efterfølgende at orientere om indlæggene fra konferencen i UNIMAs Nyhedsbrev (eller rettere om nogle af dem). Det skete i sidste nr. dels med artiklen af Edi Majaron, Slovenien, dels med gengivelse af artikel skrevet af Helge Reistad til det norske tidsskrift, DRAMA. I dette Nyhedsbrev bringes yderligere to artikler af henholdsvis en foredragsholder og en workshopholder fra konferencen. Begge artikler er oversat fra fransk. Det drejer sig om artikler af:
- Edmond Debouny, Undervisningsinspektør for ministeriet i det fransktalende Belgien.
- Paul Kaborée, lærer, skuespiller og kulturel ansvarlig i Kouritenga-provinsen, Burkina Faso.
Sidstnævntes artikel bringes snarest med fotos i "Burkina Kontakt" - et Nyhedsbrev, som udgives af den Dansk-Burkinske Venskabsforening. (Se i øvrigt uddybende artikel om emnet under UNIMAs hjemmeside).

"Serien" afsluttes i næste Nyhedsbrev med et indlæg af sem.lektor, cand.pæd. Hanne Kusk, som er leder af Animations-Linien ved Pædagoguddannelsen i Thisted og nu medlem af UNIMAs bestyrelse. Hanne Kusk, holdt foredrag om den nye uddannelse på UNIMA-konferencen på DPU.

(Redaktionel note til de følgende artikler: På fransk dækker ordet "marionette" over alle slags dukker/figurer, og ikke kun det, vi på dansk forstår ved en marionet!)

Marionetten, et pædagogisk værktøj.

af Edmond Debouny

Inspecteur de Ministère de la Communauté française, Belgien.

Ordet marionet, er et ord, der ikke kan undgå at kalde på et smil. For dette ord får uvilkårligt voksne mennesker til at tænke på børneaktiviteter, forestillinger der henvender sig til børn, en form for adspredelse for børnehalebørn.

Lignende meninger fremføres desværre tit, når man taler med lærere i grundskolen om marionetter. Mange lærere vil tilføje, at i skolen har man ikke tid at spille med marionetter. I skolens yngste klasser skal børnene lære at læse, skrive og at regne. De skal lære ortografi, bøjninger, og jeg tilføjer – lidt perfid – grammatiske undtagelser og andre herligheder uden hvilke det ikke er muligt at blive et fuldt udviklet voksent menneske. Hvad angår skolens ældre klasser, er meningen med dem ikke at man fortsætter ad samme vej eller at man lærer et erhverv??

Og dog så har vi for næsten 15 år siden i specialundervisningen i de fransk- og tysktalende områder (i Belgien) i visse sektorer af den almindelige undervisning, men i forståelse med myndighederne, i provins- og kommunenetværk samt i frie netværk lanceret programmer indenfor videreuddannelse af lærere og pædagoger hvor marionetter fungerer som udtryks- og kommunikationsmiddel i projektpædagogik.

Det er i øvrigt med glæde, at jeg konstaterer, at trods tøven i begyndelsen, så har mange undervisere kastet sig ud i frugtbare projekter efter at have deltaget i uddannelseskurser der har været ledet af specialister, amatører eller professionelle marionetteførere og undervisere. Med glæde ser jeg, at marionetten lidt efter lidt indtager den plads som den fortjener i den frankofone og germanistiske belgiske undervisning.

Samarbejdet med den frankofone belgiske sektion af UNIMA, Union internationale de la marionnette, har vist at være særligt værdifuldt i den langvarige begyndelsesfase. Jeg vil tilføje, at dette samarbejde har affødt idéen om på UNIMA's verdenskongres at foreslå at der blev nedsat en kommission "Marionet og uddannelse" som på verdensplan har ambition om i fremtidig læreruddannelse at promovere brug af marionetter i en aktiv og global pædagogik. For nuværende lærere vil den arbejde for en efteruddannelse, som skal overbevise dem om anvende marionetter og give dem midler til selv at konstruere marionetter, dekorationer og integrere det hele i deres pædagogik.

Projektet.

Lad os først se nærmere på den opfattelse der går ud på, at man i en seriøs skole ikke har tid at spille på marionetter.

Ikke tid at spille, det er jeg enig i...! Men hvem taler om at spille sin tid? Hvis marionetten bruges forstandigt i pædagogikken i forbindelse med projekter, giver den anledning til varierede, interessante indlæringsformer, der sandsynligvis er mere prægnante end mange øvelser i skolen nu til dags, som ingen forbindelse har til barnets og den unges liv og interesser.

Klassen kan beslutte at sætte en marionet-forestilling op. Børnene skal alle bidrage dertil alt efter deres smag, deres færdigheder og egne kompetencer. Projektet skal gøre det muligt at fordele et stort antal opgaver, fra fremstilling af marionetter eller dekorationer til føring af marionetterne, mundtligt udtryk, udarbejdelse af programmer, anvendelse af diverse projektører og båndoptagere.

Barnet, den unge gør sig ikke nødvendigvis klart, at han/hun øver sig i regning, stavning, skrivning eller

læsning. Det eneste, der tæller, er det mål, der skal nås. Selvfølgelig er det at virkeliggøre projektet bidrager til indlæring fra forskellige vidensområder (historie, ordforråd, etc.), færdighedsfag (sy, male,) samarbejde omkring et fælles mål.

I denne ramme er læreren ikke længere hovedpersonen, den centrale figur, der fremlægger, styrer, kommanderer, forklarer: Han er ikke længere den, der på forhånd ved, hvor man kommer fra og hvor man når til. Han er ikke længere den der suverænt godkender. Han bliver en ressourceperson. Sammen med gruppen deltager han i planlægningen, i udarbejdelse af forløbet, i fordelingen af opgaver, i valgene af de mål, der skal nås... Han deltager også regelmæssigt i de uundværlige evalueringer af det arbejde, der er udført og i eventuelle justeringer af projektet. Ligeså regelmæssigt svarer han på børnenes spørgsmål og vejleder dem i hvordan de kan komme videre og hvilke biografier, de eventuelt kan have nytte af. Han åbner adgang til internet for dem for at hente nyttig information, for nu er mange skoler koblet op på nettet. Han passer selvfølgelig også på sikkerheden og gør opmærksom på de skadelige virkninger, der følger af visse valg (f. eks. tændte stearinlys uden specifik beskyttelse).

Det er indlysende, at projekterne skal falde ind under en pædagogik med positivt udfald. Gennemførelsen af projekterne skal ligge indenfor børnenes reelle muligheder. Det er derfor, at de alt efter barnets eller den unges alder, vanskeligheder eller muligheder kan være af længere varighed eller modsat affattes så de gennemføres på ganske kort tid. For nogle børn, skal det være færdigt meget hurtigt, for "om 8 dage" ligger uden for en tidshorisont, de kan forestille sig.

Bevidstheden om at arbejde med seriøse emner, at have ansvar, at gennemføre en nyttig opgave indgyder elever, der ofte har lidt nederlag, selvtillid. Den kan bevirke, at visse elever, som ellers foretrækker at flygte ind i en drømmeverden eller flagre rundt frem for at hengive sig til den udsøgte fornøjelse at udfylde en kolonne med regnestykker uden at vide hvad det skal gøre godt for, begejstres.

At opfinde et scenario, diskutere hvilke dekorationer, man skal vælge, forsøge at finde de bedste lydeffekter, sende breve med invitationer til de lokale byråd.. det er trods alt sjovere end f.eks. at en adresse på en konvolut, som aldrig bliver sendt af sted, men indsættes som en ubrugelig model i et stilehæfte.

Forberedelse af en forestilling.

Valget af et scenario er et fremragende middel til at stimulere kreativiteten hos eleverne til at udvikle deres udtryksevne.

Eleverne kan give frit løb for deres fantasi, hvad enten de opfinder en historie fra begyndelsen til slutningen, tager udgangspunkt i en eksisterende beretning, eller i noget oplevet, som dernæst tilpasses, omdannes, udfoldes eller strammes ind. Det kan f. eks. være nødvendigt at udlevere et grundmateriale til dialoger når man begynder på en fortælling. Den voksne stimulerer kreativiteten. Man noterer idéer, selv de mest vilde. Man diskuterer for at fastholde de bedste idéer eller dem, der er lettest at realisere. Man kan også arbejde i små grupper, hvor den enkelte er ansvarlig for en del af historien. Eleverne skal lytte VIRKELIGT, dvs. prøve at forstå hinanden (noget mange voksne ikke gør eller ikke gør godt nok), argumentere, konfronterer de forskellige idéer med hinanden, udøve deres kritiske sans, foretage valg, slutte sig til gruppens valg.. også selv om det at vælge kan være frustrerende, ikke mindst hvis det er den andens valg, der vinder.

Uden at gøre sig det klart, så tumler barnet eller den unge med det mundtlige sprog. De søger hjælp til det skriftlige ved at slå op i dokumenter og bøger, ved at analysere tekster, ved at skrive dem om, ved et redigere, og korrigerer hinanden, ved informationssøgning, bl. a. gennem cd-rom eller internet.

Historien finder sted i tiden, hvilket måske gør det nødvendigt at foretage historiske undersøgelser: Hvordan gik man klædt i Middelalderen?? Hvordan så en borg ud? Hvordan levede man rundt om slottet? Den finder også sted i rummet: Hvor ligger Alperne? Hvordan ser de ud? Er de højere end slagterdyngerne i egnen omkring Liège? Historien begrundet eventuelt undersøgelser inden videnskaben: Hvor lever næsehornene? Hvad spiser de? Hvordan reproducerer de sig? Er det virkelig sådan, at storke kommer med babies?? Også her kan hjælp fra håndbøger, dokumenter, cd-rom, leksikon - ja måske de personlige oplevelser et menneske har haft ved at rejse i Afrika, vise sig at være særdeles nyttige.

Fremstilling af marionetter.

Den elev, der fremstiller sin marionet, kan allerede udtrykke sig gennem valget af figur eller dyr, gennem valget af farver ved at fremprovokere enten aggressive eller fredelige aspekter. Det er meget vigtigt, at den voksne, i fremstillingsprocessen, lader eleven have stor frihed, for at denne – eleven – just kan udtrykke sig. Læreren kan gå ind for at vejlede eleven i at omsætte de følelser han/hun vil udtrykke i den materielle virkelighed: han kan vise ham, at det er interessant at styrke denne eller hin detalje, hvis han/hun ønsker at hans/hendes person er skræmmende at male munden på en bestemt måde, hvis han/hun gerne vil at figuren udtrykker godmodighed.

Her får sproget igen al sin betydning. Dialogen mellem elever og den voksne: "Jeg vælger denne marionet fordi jeg gerne vil spille en gammel, rigtig ond, beskidt heks..." Den positive kritiske sans kan også komme ind: "Synes du virkelig at din heks er skræmmende?".

Når børnene fremstiller marionetter, kan de komme til at evaluere og måle (er marionetten virkelig stor nok til at blive ført i dette lille slot?) De skal klistre, samle, sy, male, klippe ud og appellere til det menneskelige legeme. Håndarbejde og billedkunst hjælper i disse

funktionelle situationer. Og hvis al denne aktivitet er vel forberedt, kan den bidrage til at udvikle børnenes æstetiske sans.

Ud fra den samme opfattelse, kan fremstilling af dekorationer, hvad enten de så er malede, lavet som sløjd, eller virtuelle, bevirke at eleverne kan udtrykke sig på andre måder end sprogligt. Man kan male rædsel eller illustrere en behagelig og afslappet atmosfære. Det er vigtigt at den unge, at barnet kan udtrykke sig via andre midler end sproget, fordi nogle ganske enkelt ikke evner med ord at sige hvad de føler eller hvad de vil udtrykke. Med pensler, blyanter lykkes det undertiden langt bedre at omsætte deres følelser, deres angst, deres drømme.

Når man tænker på kulisser forestiller man sig ofte baggrunden – og ikke andet. Og dog: fuglenes sang, vinden, der blæser, havet der brøler, øksen der rammer en træstamme, biler, der summer – alt dette er også dele af kulisserne.

Det er altså tit nødvendigt at skabe en lyd-kulisse.

Indenfor dette domæne får børn og unge lejlighed til at skabe en atmosfære ved at bruge de mest uortodokse instrumenter, lige fra kasserollen til et stykke papir. Det samme gør sig gældende i forbindelse med valg af ledsagende musik: Blid, rolig musik, voldsom musik. Eleven skal lytte på en anden måde end ellers, når han/hun skal udvælge den musik der passer bedst til stykket. Det er en tilgang, der er langt mere frugtbar end den der består i, uden andet formål end at respektere den af læreren fastlagte orden at lytte til et stykke smuk musik. Det indebærer også forståelsen af at et ellers meget værdsat stykke musik ikke nødvendigvis egner sig til den pågældende forestilling, mens et andet stykke integreres fint. Igen en funktionel tilgang til sang og musik. Igen elevudvekslinger og udvekslinger mellem børn og voksne. Indtryk der møder hinanden, den nødvendige dialog, det at lytte til den andens synspunkt, at vælge, at indrette sig i overensstemmelse med en gruppe.

Føringen.

Vi kommer nu til føringen af marionetterne. For når man fremstiller marionetter og et scenarium, kulisser, så er det for at spille. For at spillet bliver vellykket, er det nødvendigt at lære at udføre præcise bevægelser. En øvelse, der tit er svær men som får barnet til at lære at overskride egne grænser for at hans/hendes marionet for eksempel bliver virkelig vred...eller bare for at den hele tiden er synlig for tilskuerne. Det er langt fra indlysende. Arm-, hånd- og fingergymnastik. Kontrol over bevægelserne, forfinelse og koordination af bevægelser, som også kan være gavnlige i

andre indlæringsammenhænge...jeg tænker især på erhvervsuddannelser. Et barn eller en ung, der er motiveret af ønsket om at vise en vellykket forestilling får ofte den pågældende til at acceptere at strenge sig betragteligt an for at nå målet.

Alt i alt indebærer dette arbejde et virkeligt samarbejde omkring det at få en fælles opgave løst, respekt for andre og deres arbejde, en fordeling af ansvar, en ansvarliggørelse af barnet. Hele dette arbejde bidrager klart til opdragelse til social forståelse og til solidaritet.

At udtrykke sig gennem marionetten.

Marionetten kan også hjælpe barnet til at udtrykke følelser, ønsker og afvisninger, som det ellers ikke tør vise, fordi, tror han/hun, "det gør man ikke".

Nogle elever, der er skjult bag en skærm, kan således tale igennem marionetten. Ofte, på grund af en for streng opdragelse, på grund af visse forbud, er der ting, som barnet har store vanskeligheder med at give udtryk for. Således ser man tit en marionnet prygle sin far, eller skrigende at den er led og ked af skolen, eller bekræfte, at dens mor ikke elsker den.

Læreren bør være opmærksom på sådanne øjeblikke, som undertiden minder om bønner om hjælp. Han/hun må reflektere over, hvad han/hun har set og hørt for at justere sine handlinger og adfærd i forbindelse med eleven.

Visse terapeuter, herunder psykologer, bruger også marionetter i forbindelse med terapi. Da jeg ikke er specialist, vil jeg ikke komme nærmere ind på denne særlige anvendelse, som i øvrigt ligger udenfor pædagogikkens domæne.

Jeg ville også kunne vise, hvorledes marionetten kan bidrage til vore elevers etiske og samfundsmæssige opdragelse, men man må begrænse sig.

Marionetter, der bliver brugt med omhu og kyndighed kan i stedet for at udgøre spild af tid, blive en formidabel dynamisk motor for elevernes indlæring og entusiasme. En kunst i syntese - i specialundervisningens tjeneste, som professor i specialundervisning på de ældre trin, Ulric Van Der Denst har formuleret det. Personligt vil jeg udvide det til "en kunst i syntese - i al undervisnings tjeneste".

Oversættelse: sem. lektor Inge Dahlgaard

Marionetten i skole og uddannelse

Af Paul Kaboré,

lærer, skuespiller og kulturel ansvarlig i Kouritenga-provinsen, Burkina Faso.

Samarbejdspartner i det dansk-burkinske projekt: Animationsteater og Handlekompetence.

Oversættelse og noter: Ida Hamre

Det vestafrikanske land Burkina Faso er ca. 300.000 kvadratkilometer stort og har ca. 12.000.000 indbyggere, der fordeler sig på ca. 60 forskellige etniske stammer med lige så mange sprog.

Brug af masker spiller en stor rolle. I virkeligheden har hver region og hver etnisk gruppe sin egen masketype, som alt efter omstændighederne indgår i fest-, begravelses- eller initieringsritualer. Derfor er masken altid med i lokale og nationale manifestationer og ceremonier.

I dag er både masker og marionetter en del af burkinernes liv.

Masketraditionen i Burkina Faso - og marionetterne

Engang brugtes masken kun i forbindelse med traditionelle skikke og ceremonier, så som begravelser og initieringer. Nu spiller den med hver gang en lejlighed viser sig. Bl.a. kan vi se masker, som medvirker under S.I.A.O.

(Salon International de L'Artisanat de Ouagadougou), eller under FESPACO (Festival Panafricain du Cinéma et de la Télévision de Ouagadougou), under S.N.C. (Semaine Nationale de la Culture) eller under "Nuits Hatipiques" i Koudougou. Hvis man betragter maskerne som kæmpe-marionetter - kan man sige, at Burkina har en marionet- og masketradition. Imidlertid må man erkende, at de unge burkinere først i løbet af de senere år har opdaget den særlige form for masker, vi forstår ved marionetter - altså f.eks. tråd- eller handske-marionetter. Disse har snarere været kendt i nabolandene Ghana, Mali og Togo.

I dag er både masker og marionetter en del af burkinernes liv. Således er marionetterne med i FITMO-teaterfestivalerne (FITMO: Festival International de Théâtre et de Marionnettes de Ouagadougou), hvor både lokale og internationale marionettister medvirker.

Flere burkinere er i dag overbeviste om, at marionetten også er et udmærket redskab i forbindelse med socialt intervenerende forestillinger og oplysning. Det almindelige sociale liv bygger på den elementære opdragelse/uddannelse, man har modtaget. Derfor er det nu blevet tid til at burkinere ser på hvordan, marionetten kan medvirke i denne form for uddannelse.

Min egen korte erfaring med marionetspil i skolen

Fra naturens hånd er barnet skabt således, at det elsker at lege med genstande. Det er også derfor skolens undervisning altid skal konkretiseres, og det er derfor moderen altid giver den lille en dukke, en dukke af træ eller gummi. Barnet morer sig med den dagen lang og den lille pige går endda så vidt, at hun leger, hun ammer den, bærer den på ryggen og trøster den som om dukken var en rigtig baby.

Og det er ekstraordinært og fantastisk hvis man får lejlighed til at se og høre, hvad et barn kan gøre eller sige til en dukke, især hvis det tror sig uden for de voksnes opmærksomhed. Sådan er børn lige op til 2. kl. (CE2.).

Når det gælder den sproglige kontakt med kammeraterne så foretrækker børnene altid at bruge modersmålet af frygt for at blive

til grin for kammeraterne ved at udtrykke sig dårligt på fransk. Det er derfor, de ofte er svage i mundtligt fransk helt op til gymnasiet.

Imidlertid bevarer barnet som førnævnt fine relationer til sin dukke og taler ubekymret løs til den. Det er i denne sammenhæng, at marionetten kan komme ind og være til stor nytte. Den er derfor meget vigtig i vores skoler.

I virkeligheden kan marionetten intervenere i vores børns opdragelse og læring på flere forskellige niveauer i både i fagene/undervisningsdisciplinerne og i børnenes sociale liv:

1. Undervisningsdisciplinerne:

Spil om moral, kultur- og samfundsfag eller hygiejne er gode til at forbedre opførsel og indgyde gode vaner (så som respekt for det fælles bedste, loven, renlighed, høflighed, lydighed, arbejdsvaner).

Når det drejer sig om mundtlig sprogfærdighed, er en del af timen forbeholdt fri mundtlig fremstilling. Det er her eleverne kan udtrykke sig frit idet de forsøger at lægge sig efter det, der er dagens emne. Det barn, der er genert over for andre når det drejer sig om at tale fransk, befinder sig langt bedre, når det er skjult bag et sceneforhæng. Man kan danne grupper på 3-4 elever. Hver gruppe laver så en lille historie hvori dagens tema skal indgå og går om bag forhænget (marionetscenen) for med marionetterne i hænderne at vise den i et lille spil på max. 5 min. De andre elever er så tilskuere. Og det er altid meget overraskende og lærerigt at se og høre, hvad de små marionettister spiller. I denne situation er klassen altid oplivet af latter og klapsalver. Skolearbejdet tilføjes dermed muntherhed og dristighed, og det er altid med et stik i hjertet, at de skal holde op for at gå over til andre opgaver. For at opmuntre dem kan læreren lave en lille konkurrence om de bedste spil, som så kan præmieres med et viskelæder, en blyant, et bolsje – osv. Da hver gruppe vil være den bedste, bliver mange fritimer sikkert brugt til at øve, og alt i alt tilegner barnet sig lærdom samtidig med at det spiller.

2. Det sociale liv:

Skolemiljøet i vores land lider af mange onder – ligesom vores samfund i almindelighed. Med små gennemtænkte spil kan skolen på en fin måde intervenere i det øvrige sociale liv og være med i kampen for at løse påtrængende samfundsproblemer (så som tvungne ægteskaber, omskæring, børns rettigheder, risiko for brand i bushen – osv.). For at barnet kan få mulighed for rekreation kan skolen også i slutningen af skoleåret organisere små konkurrencer med temaer, som f.eks. belyser nogle af ovenfor nævnte problemer. Sådanne konkurrencer mellem forskellige skoler og distrikter kan utvivlsomt være en god mulighed for udveksling og samtidig styrke den enkelte elevs tilhørsforhold til sin egen gruppe. Marionetteatret er således et meget nyttigt redskab i opdragelsen som sådan og ikke mindst i skolen, for det trækker adskillige positive virkninger med sig - både for eleven og for læreren.

For eleven bidrager marionetspillet bl.a. med følgende:

- Mundtlige udtryk og udtale stimuleres.
- Den personlige udvikling styrkes.
- Hukommelse og kundskaber udvides (at skabe roller og scener, at arbejde med tekst – mundtligt og skriftligt).
- Samarbejdet med de andre bidrager til at fremme nødvendige holdninger over for andre (At kunne tåle og bruge andres ideer og kritik, at værdsætte og holde af andre – osv.

- Den manuelle og fysiske udvikling styrkes (manuelle færdigheder, bevægelses fleksibilitet og udholdenhed . . osv)

For læreren bidrager marionetspillet bl.a. med følgende:

- Øgede muligheder for at kunne forstå og dermed at kunne vejlede sine elever.
- Mulighed for at udvikle en mere affektiv holdning til eleverne.
- Mulighed for at skabe en atmosfære i klassen, der præges af det spontane.
- Opnåelse af bedre undervisningsresultater.
- Udfordring af lærerens kreativitet.
- osv.

Motiverne bag skabelsen af teatergruppen "BEOG – NEERE"

Da jeg har erfaret det, kan jeg uden tøven sige, at marionetten optager en meget vigtig plads her i vores skoler.

Takket være denne praksis i min klasse har mine elever færre problemer med mundtlig udtale og faktisk ingen vanskeligheder ved at "være med i klassen". Mellem dem og mig er et klima af gensidig tillid og respekt. Det er vigtigt at få frem, at eleverne virkelig elsker dette, og at hver marionetscene bliver et sus. Kort sagt: eleverne hengiver sig fortsat med stor entusiasme og glæde til marionet-arbejdet, som dermed også skaber dynamik i læreprocesserne generelt.

For at gøre det muligt for alle børn i regionen at lære marionetspillet at kende og at bruge det, har jeg skabt en "professionel" teatergruppe, som hovedsagelig består af elever fra 7 til 15 år¹. Her arbejdes både med traditionelle danse og marionet-spil og blandformer. Teatergruppen kalder sig "Håbets Compagni" – "Beog-Neere" – og har indtil videre opført adskillige forestillinger for børn i Koupela- komune. De temaer, som er taget op er mest dem, som berører skolens liv. Planen er nu at lave et mindre fremstød med forestillinger i alle de vigtigste områder – foreløbig på 3 skoler. Desværre har dette indtil videre ikke været muligt på grund af manglende økonomisk støtte – idet ingen ansøgninger er blevet besvaret positivt.

Imidlertid taber teatergruppen ikke modet, men håber en dag at kunne nå sit mål – til glæde for alle børn i området.²

¹ Ideen er også at disse unge får en kunstnerisk uddannelse, som fremtidigt skal gøre det muligt for dem at ernære sig gennem dette burkinske kulturarbejde.
² Knap et år efter at dette blev skrevet er det lykkedes for Paul Kaboré og hans trup at opføre 7 forestillinger i 4 forskellige departementer fra maj til beg. af juli. Forestillingerne, som var af flere timers varighed bestod af traditionelle danse, akrobatik og 2 marionet-spil, der omhandlede problemer i forbindelse med skolegang, nemlig skulkeri og tendensen til at pigerne fastholdes i hjemmet (école buissonnière et scolarisation des filles). Selvom forestillingerne blev vældig godt modtaget måtte de indstilles på grund af manglende økonomi.

Projektet Danmark- Burkina

Mit arbejde er indskrevet i et samarbejdsprojekt med ph.d. Ida Hamre. Vores projekt blev påbegyndt i 1996, da I.H., som er forsker i animationsteater, kom til Burkina bl.a. for at studere animisternes liv. Således begyndte vores samarbejde om et projekt, som vi har kaldt "Animationsteater og Handlekompetence".³ Formålet med projektet er et forsøg på at introducere marionet-/animationsteatret både i Burkina og i Danmark i overensstemmelse med dets pædagogiske potentialer. For alt tyder på at arbejdet med denne teaterform åbner for, at børn bedre kan lære og formentlig derfor også bedre kan handle i det sociale liv. For når barnet lærer i den førnævnte stemning af glæde og loyal underholdning, synes det at føre til at barnet generelt arbejder bedre.

Siden projektets start har I.H. og jeg haft 5 arbejds møder, hver af en måneds varighed: 3 i Burkina og 2 i Danmark. Det er på denne måde, vi også har kunnet gøre erfaringer sammen bl.a. med forskellige materialer og arbejds metoder. Her har vi også haft lejlighed til at diskutere fordele og problemer, som knyttede sig til projektet. Børn og voksne (elever og undervisere) har således modtaget undervisning med hensyn til fremstilling og føring af marionetter - både i Danmark og i Burkina Faso. Projektet "Animationsteater og handlekompetence" sigter også mod brug af teaterformen som led i en multikulturel undervisning.⁴

Det er som del af dette samarbejdsprojekt at jeg i januar 2004 har kunnet deltage i en konference på Danmarks Pædagogiske Universitet i København. Konferencen, som også rummede forestillinger og workshops, blev organiseret af Dansk UNIMA⁵ og støttet af Kulturministeriet og Nordisk Kulturfond. Denne begivenhed blev samtidig afrundet af en bogudgivelse⁶, hvor også det dansk-burkinske samarbejde er nærmere beskrevet. Paul Kaborée, e-mail: paulkabor2000@yahoo.fr

Rettelse

Ved en beklagelig fejltagelse var Dansk UNIMA's æresmedlem Ole Bruun-Rasmussen udgået af adresselisten i sidste nyhedsbrev. Oles adresse bringes derfor særskilt her, og er naturligvis også med i den samlede liste næste gang den udsendes.

ÆRESMEDLEM
Ole Bruun-Rasmussen
Utterslevgaard 1, st.-4
2400 København N

³ Animationsteater er et overordnet begreb for marionet-, dukke- skyggeteater m.v.

⁴ Da teaterformen er udpræget mimisk.

⁵ UNIMA: Union International de la Marionnette. www.unima.dk

⁶ "Tværfæstetisk Læring - undervisning i og med animationsteater", Rapport og oplæg.

ISBN 87-7613-029-0; Danmarks Pædagogiske Universitets Forlag. 2004. 238 s.

Kan bestilles på DPU's Bibliotek: e-mail: bogsalg@dpb.dpu.dk
Tlf:88889360.

Referat af UNIMA bestyrelsesmøde, d. 8.12.04

hos Mediet og Masken,
Nordbanegade 26, 1tv.,
København N

Tilstede:

Hans Hartvich (HH), Ida Hamre (IH), Svend E. Kristensen (SEK) og Peter Jankovic (PJ).

Afbud:

Lilo Skaarup (LS), Janne Kjærsgaard (JK), Sune Aske Jørgensen (SAJ) og Hanne Kusk (HK).

Fraværende:

Charlotte B. Olsen (CBO).

Pkt 1. Valg af dirigent og referent:

PJ referent, HH dirigent.

Pkt 2. Godkendelse af referat af bestyrelsesmøde 5/11

Referatet godkendt.

Pkt 3. Budget 2004/05

Opdateret budget m. status rekvireres fra SAJ inden næste bestyrelsesmøde.

A: Gæster til Børne- og Ungdomsteaterfestival 2005. PJ har talt med Dansk ASSITEJ, der opfordrer UNIMA til at invitere gæster der kan deltage i ASSITEJs "programpakker", som det skete f.eks. i Kolding 2003. ASSITEJ kan dog ikke yde økonomisk støtte til UNIMAs gæster. HH foreslår at invitere personer fra Baltikum uddannelsesprojektet, men først afvente nærmere besked om projektets gennemførelse. PJ foreslår at invitere formanden for UNIMA Serbien-Montenegro, hvis ikke denne kommer ad anden vej. SEK vil overveje evt. relevante personer fra Japan/Asien. Der tages endelig stilling på næste bestyrelsesmøde. Drøftelse af hvorvidt budgettet for internationale midler kan give mulighed for at yde rejsestøtte til Dansk UNIMAs deltagelse v. IH i "Anima" festival i Ukraine i april 2005. Festivalen vil betale ophold og diæter. Arrangørerne ønsker IH som oplægholder. Det besluttes, at vi først udtømmer mulighederne for at søge om rejsepenge, f.eks. hos DCCD m.fl., men at bestyrelsen finder det relevant at Dansk UNIMA er repræsenteret, og er villige til at yde i hvert fald delvis støtte til rejsen.

B: Lay-out til nyhedsbrev. PJ indhenter tilbud fra DTP'er om "Crash-kursus" i layout program for Nyhedsbrev udvalgt m.h.p. at friske designet lidt op i kommende numre. C: Retninglinier vedr. medlemskontingent. Drøftelse om hvorvidt det er et problem, at nogle professionelle medlemsteatre er repræsenteret ved et personligt medlemskab, og derved i praksis kun

betaler halv kontingent. Det besluttes at fastholde den hidtidige praksis, men evt. at lægge det ud til debat på næste års generalforsamling. HH gør opmærksom på, at UNIMAs æresmedlem Ole Bruun Rasmussen ved en beklagelig fejltagelse ikke er nævnt på listen. Rettelse foretages i næste Nyhedsbrev.

4. Bornholm 22-27. maj 2005

HH meddeler at SID har givet tilskud til hytter, så indkvarteringsproblemet er løst. Cateringen ligeså. Der mangler stadig penge til selve festivalen. Dansk UNIMA vil fungere som selektor for festivalen. Festivaludvalget forsøger at holde et møde inden næste bestyrelsesmøde.

5. Emne for Seminar/GF 2005.

Forslag til tid og sted:

3-4 september 2005, Teaterhuset i Odense. PJ kontakter Skægspire for at høre nærmere om mulighederne.

Forslag til seminarerne:

Der er enighed om, at lægge seminaret på førstedagen, så evt. debatmøner kan tages op før GF dagen efter. Emnet: Dukke- og animationsteater for voksne. Med inddragelse af praktiske øvelser og en fremtidsrettet diskussion af hvad vi vil med Dansk UNIMA. Vi foreslår en lidt "løs" og tilgængelig form, der kan åbne op for nye ideer og inspirere. F.eks. ved at vise en spændende, professionel voksenforestilling samt aktivere folk.

6. Dukketeater >< Animationsteater. Oplæg v. IH

Punktet udsættes til næste gang, p.g.a. ringe fremmøde.

7. Nyt fra Udstillingsudvalget.

Der er positiv respons fra Rundetårn på dukke- og animationsteater udstilling i 2007. Ros til udvalget for idé og initiativ. Forslag om evt. at kontakte Nationalmuseet der tidligere, (v. Lisbeth Armand), har vist stor interesse for og arrangeret teaterforestillinger.

8. Den Røde Brochure 2005/06

Længere diskussion om nødvendigheden af den relativt dyre annoncering. Vi beslutter at springe et år over, og istedet bruge annonceringspengene til at forbedre Nyhedsbrev og hjemmeside, og evt. lave nyt layout til DRB 2006/07.

Det skal dog bekræftes at UNIMA i givet fald stadig vil stå nævnt i adresselisten bag i DRB. HH tager kontakt til Teatercentrum.

9. Evt.

PJ informerer om dukke- og animationsteaterfestival PITA der afholdes i Beograd i maj måned. PJ har god kontakt med arrangøren Igor Bogovic, leder af dukketeatret "Pinokio" i Beograd og formand for UNIMA Serbien-Montenegro, og mulighed for at formidle et tættere samarbejde mellem Danmark og Vestbalkan, hvis vi finder det perspektivrigt.

Næste bestyrelsesmøde:

Mødet holdes på Thy Teater i forbindelse med Teater på Kanten 2005.

To datoer foreslået:

3/2 eller 4/2 2005.

Nærmere tidspunkt meddeles når festivalprogrammet er på plads.

Nyt fra medlemmerne

Londonbulletin #2 af Ida Marie Tjalve

Kære Allesammen, her er så årets første bulletin fra London. Jeg skal beklage, hvis jeg gentager mig selv for meget i henhold til julehilsner/nytårshilsner+sidste bulletin, men vil undskylde mig med at min beskæftigelsesprocent har tæret på mange kræfter og dermed også min hukommelse. Siden sidst har jeg optrådt 5 dage om ugen siden starten af november med forestillingerne "The Mouse Queen" og "Pipsqueak", hvilket har været lærerigt (og hårdt). Begge forestillingerne har berømte Æsopfabler som rygrad. I The Mouse Queen er 5 styks blevet smeltet sammen til en sammenhængende historie, fablerne er(i dårlig dansk oversættelse):Løven og Manden, Løven og Musen, Bymusen og Landmusen, Løven forelsker sig ogogogog en til som ikke liige kan huske i dette øjeblik. I pipsqueak fortælles fablerne uafhængigt af hinanden, disse er: Haren og Skildpadden, Solen og Vinden og Løven og Musen. Vi fortsætter til 23. januar og genoptager forestillingen til april på The Polka i Wimbleton. Julen fejrede jeg hos min "dukke"-familie - mine lærere Ronnie og Caroline+deres 2 voksne børn - i Arsenal. Mødte op d. 24.(svarede mere eller mindre til lillejuleaften) - hvor de fleste forberedelser til juledagen blev gjort..... D. 25. stødte bekendte/venner også strandet i London til og vi holdt en vistnok ret traditionel engelsk jul med international salmesang (silent night/glade jul var til at finde ud af!) og velkendte carols. Da jeg blev spurgt om hvordan man fejrer jul i Danmark og dertil bl.a. svarede at vi danser rundt om juletræet var reaktionen: Good Grief - you mad Scandinavians!En uge senere trillede jeg glad afsted fra London mod Wales i tog men nåede kun til Wolverhampton (ca. halvvejs). En gang kludder i National Rails computersystemer sikrede mig en 3-4-timers tur i en taxi til Ydre Udørk/Ceinws(Kajnus), hvor jeg følte næsten som en berømthed, da Suzy + kæreste kom fistrende ud med blitzende kameraer. Det, de tog billeder af var det usædvanlige syn af en black cab - nytårsaften - i deres lillebitte walisiske flække - og ikke mig! Heldigvis for mig var turen gratis - ellers skulle jeg have hostet op med £250. Således begyndte mit 20 timers ophold i Wales - fik gået en lang, våd og pragtfuld i de nærliggende "bjerger" og således oplivet kunne jeg lettet begynde 2005. Det må være nok for denne gang - håber I alle er kommet godt ind i det nye år - mange kærlige hilsner - (c; Ida

(forkortet af red.)

Repertoire Nyt:

Informationerne er baseret på teatrenes egne oplysninger.

DET LILLE TEATER

Lavendelstræde 7
1462 København K
Billet-tlf. 33 12 27 13

"SÅDAN EN BAMSE ER JEG"

af Thomas Winding.

Vi byder atter indenfor i Thomas Windings forunderlige verden, hvor vi følger en lille, uforfærdet bamse på sin rejse ud i verden. Når et venskab er ved at bryde, må man som lille trofast bamse gå til det yderste for at redde det. Heldigvis findes lykken ofte tættere på, end vi og bamsen aner.

Thomas Winding sætter med lune og humor fokus på det lille individs ukuelighed, behov for kærlighed og mod til at være sig selv.

Medvirkende: Bo Carlsson, Susanne Storm og Charlotte Ravn
Indtruktør: Thomas Winding
Forfatter: Thomas Winding
Komponist: Jan Rørdam
Scenograf: Julie Kyhl
Dukkemager: Poul Arne Kring
Aldersgruppe: Familieforestilling, fra 2-4 år
Spilleperiode: 18. jan. – 29. april 2005
Man-fred.: 9.30 og 10.45
Sønd.: 14.00 og 15.00

SVANEN, DANSK-TJEKKISK DUKKETEATER

c/o Mimeteatret
Vestergade 95 B,
5000 Odense C
Billet-tlf. 40 45 00 46

"HVAD FATTER GØR ER ALTID DET RIGTIGE"

En historie om to menneskers grænseløse kærlighed. Om den simple logik og glæden ved de små ting i livet. Rammen er en lille stue med en reol, en stol og en standerlampe. En fortæller sidder med sin store bog og mens han læser, bliver historien pludselig levende. Reolen bliver til et dukketeater og historiens personer springer ud af bogen som små dukker.

En humoristisk og musikalsk dukketeaterforestilling for hele familien.

Medvirkende: Kim Westi
Instruktør: Patricie Homolová
Forfatter: H.C. Andersen
Komponist: Kell Dalager
Scenograf: Patricie Homolová
Dukkemager: Patricie Homolová
Aldersgruppe: Fra 3 år og opefter (familieforestilling)

DAS MEINIGER THEATER

c/o Ridehuset
Vester Allé 3,
8000 Århus C
Billet-tlf. 86 24 05 72

"DEN STANDHAFTIGE TINSOLDAT"

Den standhaftige tinsoldat er en fortælling om hjerte og forstand, om det som virkeligt er og om blændværk. En vidunderlig metafor for det at være anderledes, og menneskets evige stræben efter at bryde sine egne begrænsninger uden derved at miste fodfæste.

Medvirkende: Stefan Wey / Jeffery Burrell
Instruktør: Tobias J. Lehmann
Forfatter: Efter H. C. Andersens eventyr.
Aldersgruppe: Fra 12 år og op
NB! Forestillinger spiller på engelsk.
Spilleperiode: 30. marts kl. 15 & 20
31. marts kl. 15 & 20

TEATER REFLEKSION OG DE RØDE HESTE

c/o Gruppe 38
Mejlgade 55 - baghuset
8000 Århus C
Billet-tlf. 86 13 53 11

"FARVEL HR. MUFFIN"

"Far siger, at når et marsvin er gammelt, så kan det pludselig dø..." Hr. Muffin har fået ondt i maven. Han laver en lille liste. Han har haft det godt, bedre end de fleste: 1 meget klog og venlig kone. 1 blåt lille hus med egen postkasse. 6 små lådne børn. Og post af og til i postkassen. Engang var hr. Muffin ung, stærk og stolt. Han kunne bære en hel agurk på ryggen! Nu er han træt, gammel og grå. Og han sidder alene i sit hus og husker.

Medvirkende: Claus Mandø
Else Anker Møller
Instruktør: Bjarne Sandborg
Forfatter: Claus Mandø efter en børnebog af Ulf Nilsson
Scenograf: Mariann Aagaard assisteret af Sille Heltoft
Dukkemager: Mariann Aagaard assisteret af Sille Heltoft
Teknik: Stehen Molls Rasmussen
Aldersgruppe: 5 – 9 år og voksne
Spilleperiode: Den 12. marts kl. 17 - premiere
Den 16. marts kl. 9.30 og 11
Den 17. marts kl. 9.30 og 19
Den 18. marts kl. 9.30 og 11
Den 19. marts kl. 15
Den 20. marts kl. 15
Den 5. april kl. 9.30 og 11
Den 6. april kl. 9.30 og 11
Den 7. april kl. 9.30 og 14
Den 8. april kl. 9.30 og 11
Den 9. april kl. 15

